אי נמי דאשתבח בגומא אי אמרת חזקתו ברוק מאן דברק בגומא נמי ברוק אי אמרת חזקתו מחכבר גומא לא מתכבדא: וכן הכתם וכו': איבעיא להו עד שעת כבוס חזקתו ברוק או דלמא חזקתו מתכבס למאי נפקא מינה דאמר כיבס ולא ברק אי אמרת חזקתו ברוק הא לא ברק אי אמרת חזקתו מתכבס הא מתכבס אי נמי דאשתבחה בסטרא אי אמרת חזקתו ברוק מאן דברק בסטרא נמי בדיק אי אמרת חזקתו מתכבס בסטרא לא מתכבס מאי תא שמע דתניא א"ר מאיר מפני מה אמרו השרץ שנמצא במבוי מטמא למפרע עד שיאמר ברקתי את המבוי הזה ולא היה בו שרץ או עד שעת כיבוד מפני שחזקת בני ישראל בודקין מבואותיהן בשעת כבודיהם ואם לא ברקו הפסידוהו למפרע ומפני מה אמרו כתם שנמצא בחלוק מטמא למפרע עד שיאמר ברקתי את החלוק ולא היה בו כתם או עד שעת הכבוס מפני שחזקת בנות ישראל בודקות חלוקיהן בשעת כבוסיהן ואם לא ברקו הפסידו למפרע ר' אחא אמר תחזור ותכבסנו אם נדחה מראיתו בידוע שלאחר כבוס (ה) ואם לאו *בידוע שלפני הכבוס רבי אומר *אינו דומה כתם שלאחר הכבוס לכתם שלפני הכבוס שזה מקריר וזה מגליד ש"מ חזקתו ברוק ש"מ: ומטמא בין לח וכו': א"ר אלעזר *לא שנו אלא שרץ אבל כתם לח נמי מטמא למפרע אימר יבש היה ומיא נפיל עליה שרץ נמי אימר יבש היה ומיא נפיל עליה אם איתא דהכי היא אמרטוטי אימרטט: **מתני'** *כל הכתמין הבאין מרקם טהורין רבי יהודה מטמא מפני שהם גרים וטועין הבאין מבין העובדי כוכבים טהורין מבין ישראל ומבין הבותים רבי מאיר מטמא וחכמים מטהרים מפני שלא נחשדו על כתמיהן: **גמ'** *קפסיק ותני אפילו מתרמוד א"ר יוחנן זאת אומרת מקבלין גרים מתרמוד איני והא רבי יוחנן וסביא דאמרי תרוייהו אין מקבלין גרים מתרמוד וכי תימא זאת ולא סבירא ליה *דהאמר רבי יוחנן הלכה כסתם משנה *אמוראי נינהו ואליבא דרבי יוחנן: מבין ישראל וכו': ורבנן אי דישראל מטהרי דמאן ממטא חטורי מחסרא והכי קתני מבין ישראל טמא מבין הבותים רבי מאיר ממטא דכותים גרי אמת הן וחכמים מטהרים *דכותים גרי אריות הן אי הכי שלא נחשדו על כתמיהן גרי אריות מבעי ליה אלא הכי קאמר מבין ישראל ומבין הבותים מטאין דכותים גרי אמת הן *הנמצאין בערי ישראל מהרין שלא נחשדו על כתמיהם ואצנועי מצנעי להו הנמצאין בערי כותים רבי מאיר ממטא דנחשדו על כתמיהם וחכמים מטהרין שלא נחשדו על כתמיהן: **מתני'** 'כל הכתמים הנמצאים בכל מקום טהורין חוץ מן הנמצאים בחדרים ובסביבות בית הטמאות בית הטמאות של כותים מטמאין באהל מפני שהם קוברין שם את הנפלים ר' יהודה אומר לא היו קוברין אלא משליכין וחזה גורדתו נאמנים לומר קברנו שם את הנפלים או לא קברנו נאמנים לומר על הבהמה אם בטרה אם לא בטרה נאמנים על ציון קברות ואין נאמנין לא על הסכבות ולא על הפרעות ולא על בית הפרס זה הכלל דבר שחשודים בו אין נאמנין עליו: **גמ'** מאי

בגומא נמי בדיק • והא דאמר' בפ"ק דפסחים (דף ז') דגומת אינה נבדקת נמי היכא שנתחמצו בה מעט מעצר (ג) שני החם בחרין המטסה בקרקע התיכה דהסא גומת אינה נבדקת: **וכן** הכתם עד שעת כבוס חזקתו ברוק כו' • ל"נ איכעיא להו דקתי אלאכעיא להו דלעיל נמי מרן: **בודקות** מלוקין בשעת כבוסיהן • לאחר הכבוס בודקות ואם לא מצאה הכתם טהור החלוק אע"פ שהיה בו בודאי כתם קודם כבוס וכגון שהטבילתו והא דאמר לקמן בפרק האשה (דף פח:) בגד שאבד בו כתם מטביריס עליו ז' סממנים לבטל ס"ס דאזל ליה לכתם ע"י כבוס סתם והא דמסיק דאין חזקתו מחכבס היינו בשהכתם בסטרא לא בזוית לא נמי ע"י כבוס סתם לא אזל ובודקת מלוקין היינו לפני כבוס ולא מצאה הכתם מטביריה עליו ז' סממנים לא מטמא כבוס נמור ומוב והא חזינן דע"י כבוס מוב הוא הכתם בלא סממנים: **שמע** מינה חזקתו ברוק • והא דאמר בפ"ק דפסחים (דף ז') ובאלו מציאות (נ"מ דף ס') מטמא שמצאה בירושלים בשאר ימות השנה מולין לפי שבוקי יושלים מטוין להתכבד בכל יום לא שחזקתן מתכבדים אלא בשבת כבוד רגילים לעיין ולחפש אם יש שם מטמא לי נמי בשבוקין הבוקים שלא יהא שם עגם בשטורה לא בעבשה מן הסתרן אם היו שם מטמא היו מצלאים: **הבאים** מרקם • ר"ח גרים *רקם ולאלו בקרקם היו ישראל כדאמר ברים מסכת גיטין (דף כ') אף המבנית מן הרקם ומן המגר ולא קבה מדי דמוכי רקם הוו כדפריטת שם ושוו אע"ג דבקרקם ישראל הוו קאמר הכא דבאמן מהאין דישראל מגיעים בתמיהן אלא של שובי סכבים הן ומהאין ורבי יהודה מטמא מטום שיש שם גרים ומוטים (ג) להחמתם לי נמי הכא לאיר ביהוא שהן של שובי סכבים שם:

מבין הטובי סכבים מהורים • אע"ג דבפרק בנות כותים (לעיל נד:) אמר דשם שובים סכבים מטמא כרוקה וכמאי דגליה בכתמים דרבנן לא גזרו עליהם: **אמוראי** ניהו מי • ואם תאמר יוחנן דאמר אין מקבלין גרים מן הארמוד אע"ג דסתם מתניתין דעבודה זרה (קדושין דף פה:) ודפרק אלמנה (יבמות סח:) וכמה מאלי סברי דשובי סכבים ועבד הכא על בת ישראל הוה ממזר מ"מ מקבה ליה ממתניתין דסברה דלא בא שובי סכבים אף יוחנן וסבירא סברי דאמי דמי בר יוחנן דפ"ק דיבמות (דף מח). דאין מקבלין גרים מן הקרמיין ומן הארמודין דפליג אמתניתין דהכא דמוקר כאמי כל הטובי סכבים ולא בני לעשי לא בבר מבבל מדמחלק ברקם ולא בשאר שובי סכבים משמע דטהור מהורים": **קוברין** שם הנפלים • ואם תאמר מתחמצים שם בימי שומאתן והלא נזהרים בה (נמיל דף נ:) מקומאתן מת ונפלים כדאמרת לאמנים לומר לא קברנו שם הנפלים ומוקי לה בגמרא בטהי כהן שומר שם) ובפרק בנות כותים (נמיל דף נ:) אמר דבשי מקומאת מקום בטל מה אבל פטי לא ויל דלפי שעה קוברין שם נפלין ולאחר זמן מסלקין אותם לקוברן בבית הקברות ואין לנו יודעין מהי מסירין אותן: **לא** נחשדו על כתמיהם • ואע"ג דכתמים דרבנן הך שומאה אית להו דסברה המגופה אחת: ולמאן

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ואם לא כידוע. נ"ב ע"ל נדף פר ע"ב בתוספות בד"ה על נמי סולם: (ב) תוס' ד"ה בגומא וכו' שאני כתם: (ג) ר"ח בכתים וכו' ופוסקים להתמר לי נמי •

לעניין רשי' ויתנ"ש.

[ייתנ"ש]. בעפי בבר. מרשטרי"ש [מרשטרי"ש]. מחלחל.

[עי' מוס' לקמן מד: ד"ה מל נמי סלם]

[יבמות מה.]

יבמות מח. כ"ק לח:

[לקמן מ.]

יבמות מח

[יבמות מה: מיקן מב: מולין מב:]

יבמות מד: קדושין עה: מכתרין פה: [כ"ק לח: מולין ג:]

הגהות מהרי"ב רגשבורת

א) תוס' ד"ה קוברין וכו' וכמ' בכמ פוחים לאמר • נ"ב מיין ספר מגדל עוזם:

[ועי' מיקר מוסמות יבמות מה ד"ה לאמרלי]

מוסף רשי

כל הכתמין הבאין מרקם. שנמצאו בגגדים הבאים מרקם, שהוחרים. לפי שלא גזרו על כתמי עובדי כוכבים (יבמות מח.) מיד שהיה נגרים סיס, ודם נגרים פיהר מדאוריי"מא, דכתיב (ויקרא יב) דבר אל בני ישראל לאמר כי תזריע וילדה, בת ישראל ממעמא בלידה ומהה ולא נגרים, ואמ"ג דרבנן גזרו עליהם שיהו מוכין, על כתמיהן לא גזרו, דהא כתמין דישראל נעשייהו מדרבנן מיהו, דמדאוריי"מא דם יסיה אינה בגגדה כפיר, שמצאתו מעשה ולא שמצאתו בגגדה, ואפילו לאמה מעשה אמרינן כתמי מרם (לד.) אלא גזרו על דם נגרים מומאה אלא בעגדו לה, דאמן דם הנגרים ב"ש מטהרין וב"ה אומרים מרוקה וכמיר מרוקה ומכמין לה ואין דקאי בכ"ק לח:).

(המשך למטה)

תוספי הרא"ש

בגומא נמי בדיק • והא דאמרינן בפ"ק דפסחים נבי חיבה שנתחמצו בה מעט מעצר מעשה הגומא אינה נבדקת ותהם בגומא מטהרה בדמי חתיבה ואינה נרשת: ולא הכן הכתם כו' עד שעת כיבוס חזקתו ברוק ל"נ איבעיא להו דקאי אבריבא דבגי לעיל: שרץ חזקתו ברוק • אבל ע"י כיבוד אינו נבמא. והא דאמרינן בפ"ק דפסחים ובפ' אלו מציאות מעות שנבמאו שם חלין לפי ששוקי ירושלים עשויין להתכבד בכל יום • שאני מעות דבשעת הכיבוד חלין לעיין עליהם ולבקש מעות שנפלו שם: אלמרטוטי אימרטט • אילו נפלו שם עליהם כל כך עד שהוי לחות לה היה נטרא הטרך: הבאין מרקם • היסה דהכא משמע שלא הוו דרין בו אלא שהבי הטובים הבאים נישן אמרינן אף הבאים מרקם ומן הארמי אלמא ישראלים הוו דרין בו • ר"ת היה נרים הכא ריקם דשמא ריקם חסלן בנאה וקרשה על שמר • ומיהו לא קשה מידי דבלאו הכי צריך לומר דהם דשרבי ריקם הוו • ובפ' אלו הן חלין נמי אמרינן הרי קרש הוו • ומיד אמר אם ישראלים הובבי כוכבים דרים בריקם הבי בהמים דשמחבר בחרן לא דישראל הם דהא מדבריי כוכבים ישראלים הם אלא שפשו להשתמר א"נ הכא מיירי בכתמים שיהדמין בהראי דשל עובדי כוכבים: **מבין** הובבי כוכבים מהרין אע"ג דרם עובדת כוכבים מסא כחוקה כראמרינן לעיל בפרק בנות כותים לא נזרו הכמים בכתמיהם כיון דדמן לאו דאוריתא הוא: **אמוראי** ניהו ואליבא דר' יוחנן • ותימה ס"ם ר' יוחנן לאו תנא הוא ודיקשי ליה מדוקי מתניתין הכ"ת קמבר ר' יוחנן כמ"ד עובדי כוכבים תובר הבא על בת ישראל דלה מסור וכמהם מתניתין בפרק האישה דאמר אלמנה ס"ם מתניתין מסרה דלא בא עובדי כוכבים על בנות ישראל כלל דאי בא בא בין דאלה מדוקי מתניתין הכ"ת קמבר ר' יוחנן כמ"ד עובדי כוכבים תובר הבא על בת ישראל דלה מסור וכמהם מתניתין בפרק האישה דאמר אלמנה ס"ם מתניתין מסרה דלא בא עובדי כוכבים על בנות ישראל כלל דאי בא בא בין דאלה כשר אי מסור כתמן מסא דלא אשכון תנא דשלא מ"ל מתניתין בהא ור"ל דר' יוחנן ובבא ס"ל כרתבי רבי בר יוחנן דאמר מקבלין גרים מן הקרמיים והיינא אלינא אמתניתין דמסתרת כתמי כל עובדי כוכבים: **קוברין** שם נפלין • הטמה ונשיתן נדות הראוי מסמשין שם הם האנשים ביסי מומאתן ואי אין נזהרים בטהי מומאת מת של נפלים א"כ בפ' בנות כותים דאמרינן בטהי מעלה דרדם על בנרי חבר שמהרה נטור אי דעינן שלא בעל בקרבו • הם הא דתנן דהם מכותים מסמאין מסכת תחתון כעליון מוקמינן לה בנשיר אבל בפנוי לא ואמאי הלא מסמאין מומאת מת ר"ל דלפי שעה קוברין שם נפלין ואו נזהרין מסומאה ולאחר זמן מסירין אותו לקברו בבית הקברות ולדידן לעולם הן בספק מומאה: לא נחשדו על כתמיהן • אף על גב דכתמים דרבנן מיסחבר לרב דמנומה אתא:

מוסף רשי"

(המשך מלמעלה מוד ימין) **שהם** גרים. ותמן מטמא, וטוריין. שמטירו דמם וגזרו על כתמיהם, שלפי על מי שמעמו שמטירה, קרקלים סם (יבמות שם) מ: מוקן גרים ותמן מקמא וכקרקל הם מלא שמם מתרמוד. ולא אמרינן קרקלים מטהרים הם (שם). **הלכה** כסתם משנה. רבי הוא סידר המשנה וכקרקלה דבריי מסכ מקרו נעיקו שנמן מסם לא מומרו עליהן, כדי שלא יהו שניהם מפי יסיד ובאלין כמיה נשנו מפי המרגומים ויעשו כמוהן (ביצה ב:). **אמוראי** ניהו ואליבא דר' יוחנן. מר סבר דלא כ"ל ר' יוחנן לעיקר הלכה כסתם משנה, אלא סיכמ דסבירא ליה אמר בהיגיל הלכה כמשנה זו, ואמוראי אמרינא אמר מעמיה דר' יוחנן הלכה כסתם משנה (מולין מג.). **דכותים גרי אמת הן.** מתפילגן גרים גמורים סיו ובכמיו הרשיו (מהרדרן מק:). **דכותים גרי אריות** הן. הכמרים נמורים (מהרדרן מה:). **הנמצאין בערי ישראל.** נמקום הפקר (כ"ק שם). **שלא נחשדו על כתמיהם.** להסקיון, אלא מלעיגין לומם שלא יעמדו בהן מהרות (שם). **והחכמים** מטהרין שלא נחשדו על כתמיהן. להסקיון אלא מלעיגים לומם מד שיכלמום (שם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com